

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาประสิทธิภาพของเชื้อราออบัสคูลารีไมคอร์ไรซาที่ผลิตเป็นการค้าต่อการตอบสนองของสตรอเบอร์รี่พันธุ์ต่างๆ ซึ่งในการทดลองใช้สตรอเบอร์รี่ 4 พันธุ์คือ พันธุ์พระราชทานเบอร์ 20 50 70 และพันธุ์เนียวโฮ ผลการทดลองสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์กับสตรอเบอร์รี่แต่ละพันธุ์ ของหัวเชื้อไมคอร์ไรซาแตกต่างกันดังนี้ หัวเชื้อจากประเทศไทยมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ของต้นอ่อนสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 50 และ 70 ดีกว่าหัวเชื้อทางการค้าจากต่างประเทศในแง่ของน้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน และการสะสมธาตุอาหาร N, P และ K ในส่วนเหนือดิน และสามารถจัดประสิทธิภาพของหัวเชื้อในการปลูกสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 20 ตามการติดเชื้อในราก โดยที่หัวเชื้อ KN มีประสิทธิภาพสูงที่สุด ส่วนหัวเชื้อจากประเทศเยอรมันเป็นที่มีประสิทธิภาพสูงส่งเสริมการสร้างสปอร์ในสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 20 และ เนียวโฮ ส่วนหัวเชื้อจากประเทศญี่ปุ่นเป็นเชื้อที่มีประสิทธิภาพสูงในการส่งเสริมการสะสม N ในส่วนเหนือดินเมื่อใช้กับสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 50 และ 70 เช่นเดียวกับหัวเชื้อจากประเทศไทยชนิด *Acaulospora* และ D_3

2. อัตราที่เหมาะสมของการใช้หัวเชื้อราออบัสคูลารีไมคอร์ไรซาที่ผลิตเป็นการค้าจากประเทศเยอรมันในสตรอเบอร์รี่พันธุ์ต่างๆ แตกต่างกัน โดยสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 20 เหมาะสำหรับการใช้หัวเชื้อในอัตรา 2 มล./ต้น สตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 50 เหมาะกับการใช้หัวเชื้อในอัตรา 5 มล./ต้น การใช้หัวเชื้อในอัตรา 3 มล./ต้นเหมาะสมสำหรับสตรอเบอร์รี่สตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 70 และไม่พบอัตราที่เหมาะสมสำหรับสตรอเบอร์รี่พันธุ์เนียวโฮ ส่วนอัตราการใช้หัวเชื้อทางการค้าที่ผลิตในประเทศญี่ปุ่น 6 มล./ต้น เหมาะสมสำหรับสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 50

3. ในสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 20 การใช้หัวเชื้อราออบัสคูลารีไมคอร์ไรซาที่ผลิตเป็นการค้าจากประเทศเยอรมันให้ผลดีกว่าหัวเชื้อจากประเทศญี่ปุ่น ในแง่ของการส่งเสริมการสะสม K ในส่วนเหนือดิน และหัวเชื้อจากประเทศเยอรมันให้ผลดีกว่าหัวเชื้อญี่ปุ่นเมื่อใส่ปุ๋ยในอัตราต่ำ และการติดเชื้อในรากของสตรอเบอร์รี่ที่ใส่หัวเชื้อจากประเทศเยอรมันจะลดลงเมื่อเพิ่มอัตราการใส่ปุ๋ย

4. การติดเชื้อในรากของสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 50 ที่มีการใส่หัวเชื้อจากประเทศเยอรมันจะดีกว่าการใส่หัวเชื้อจากประเทศญี่ปุ่นเมื่อไม่มีการใส่ปุ๋ย แต่การใส่ปุ๋ยไม่ทำให้การเข้าสู่รากของเชื้อทั้ง 2 ชนิดแตกต่างกัน และการสะสม N ในส่วนเหนือดินของสตรอเบอร์รี่ที่ใส่หัวเชื้อจากประเทศญี่ปุ่นจะสูงกว่าหัวเชื้อเยอรมันก็ต่อเมื่อใส่ปุ๋ยเคมีในอัตรา $\frac{1}{4}$ เท่าของอัตราแนะนำ

5. การเพิ่มอัตราการใส่ปุ๋ย มีผลส่งเสริมพัฒนาการของสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 70 ในแง่ของน้ำหนักแห้งส่วนเนื้อดิน น้ำหนักสดของราก การติดเชื้อในรากและยังส่งเสริมการสะสมธาตุอาหารในส่วนเนื้อดินด้วย และสตรอเบอร์รี่พันธุ์เนียวไฮไม่มีการตอบสนองต่อการใส่หัวเชื้อและอัตราการใส่ปุ๋ย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved